

LETNÍ

TÁBOR

FIALOVÉ

MUMIE

Želivka

Letního tábora se za náš oddíl zúčastnili:

- Agir - vedoucí tábora i oddílu
- Topičko - zástupce vedoucího oddílu
- Mrkovous - ve funkci zástupce vedoucího Ledušeků
- Pavel - komandelník u Ledušeků
- Kuličko - komandelník u Ledušeků
- Mloke - bez funkce

Rackové

- Šárka - komandelník
- Tivoi
- Koblížko
- Neutral
- Rychlonožka
- Mikiš
- Poeta

Lysky

- Pinda - komandelník
- Fous
- Boboušek
- Minikruška
- Kapucínka
- Práctie
- Šroubek
- Zuzelina

Kormoráni

- Beruška - komandelník
- Jane
- Petra
- Alena
- Lasička
- Pískale
- Anna
- Ludka
- Martina

Odjezd na tábor byl autobusem s Dimitrova náměstí. Teprve před odjezdem nám Miki dovedl lékařičku a tričko s kotrou, touřebně všemi oteklávaně.

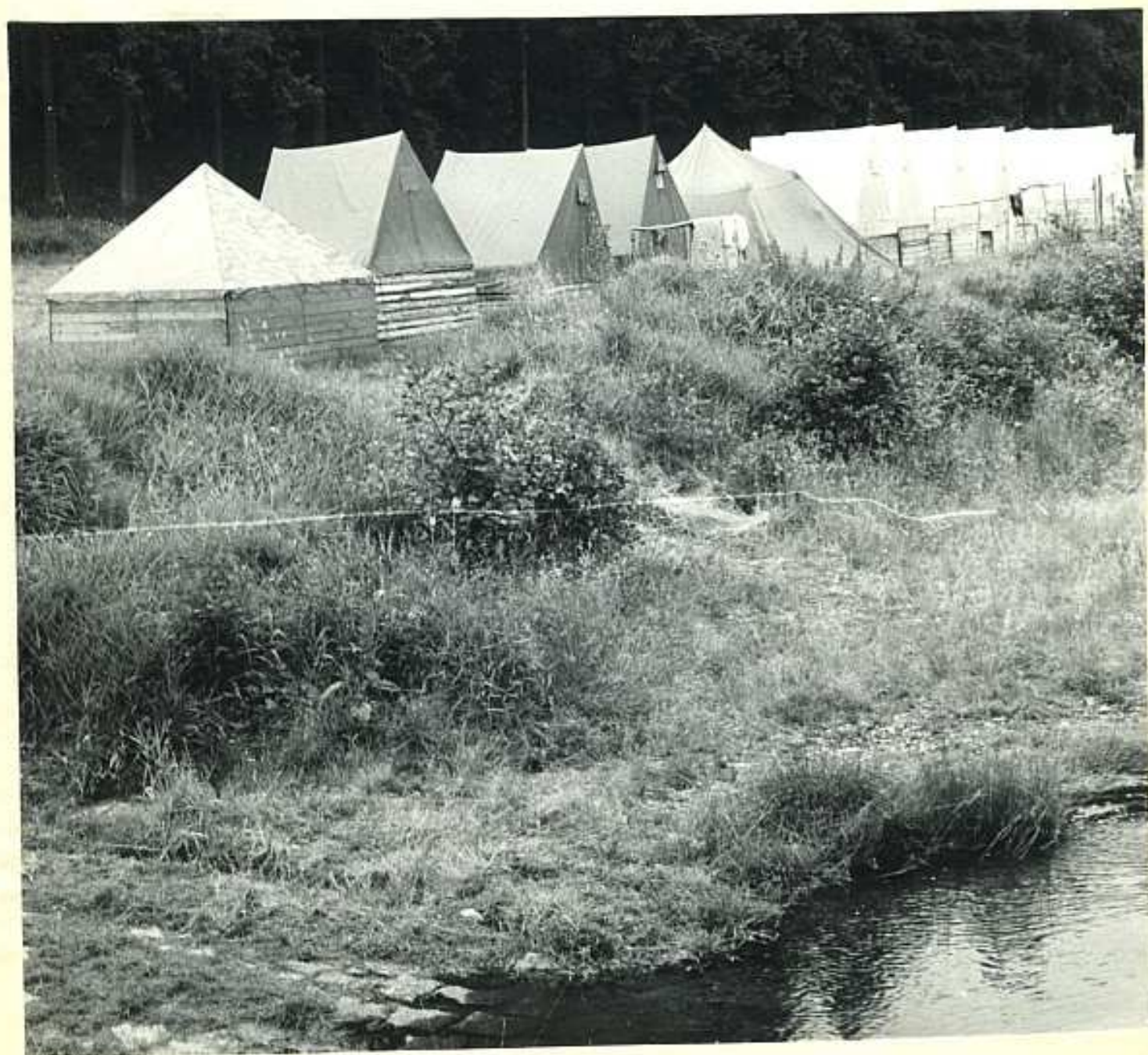
První den byl vyložené pracovi. Všichni měli práce dost, ale večer měl každý svůj stan s hříchem hotový a většina táborových zařízení byla v plném provozu. Bylo to zapotřebí, protože večer byl měsíc v úplňku a celý tábor se chystal tradičně jej pozdravit vytyčím. Agir s Mrkovousem hlídali měsíc, jestli se vyklube z mraků, a když komůně méri mraky prorazil, vydali jsme se k Čápkovu pomníčku. Záhou selválnosti zprásohil, že se rotim měsíc opět ukryl do mraků a my na něj museli čekat. Netrvalo to ale dlouho, opět se jeho sarudlá tvář objevila v cárech mraků a přivítalo ji hromadné vytyčím se předstí hrdek. Nejlepší besporm byl Šárka. Tradičně jsme si potom

udělali prochárku bez baterky lesem k železni studánce
a pak podle říčky domů a spát.

Druhý den tábora se dodělávaly práce na táborových
zavazadlech, padlaly do stánů, podložky pod kufry, sušily
na spacáky, proběhlo seznámení s táborovým řádem, volba
táborové rady a večer ti neuvěřitelně rokovali den poručím
u ohýnků.

A pak už následoval nepřetržitý řetěz událostí, činnosti,
dobrodružství, příhod i záhad. Hra "Po stopách revolucionářů"
byla něčím zcela novým a nevyhlášeným. Nebyla vůbec uváděna
v táborovém rozkazu, byla pro nešťastně tajná a vůbec
o ni nevěděli. Posádky dostaly tajným způsobem dopisy
a vydaly se hledat tajné útočiště s dolními pokyny.
Pak už vše běželo na tajné heslo, které bylo pro příjince
signálem k vyhledání útočiště s chráněnými a novými příkazy.
Ze tmy, samostatně nosi odchářely posádky na směr rev-
olucionářů a noční hlídky vůbec nevěděly, že někdo opustil
tábor. Leste asi skrz lesem a cestičkami kolem železnice
byla nejen napínová, ale i značně namáhavá. Mladí po-
ručníci na Šamanově volič byli značně udiveni, když
jme potichoučkem procházeli jejich táborem. A ještě více,
když jme poručili na vyřádkání jejich vedoucí přepadli
jejich tábor, hlídky zajaly a raželi na latriny, sundali
jim plachty ze stánů a některé i s postelemi vynešli
doprostřed louky. Byli z toho tak vykuleni, že ne slovo
"Klidně lež, proská přehradu a neř seš dojde velké vody,
přijedou vojáci a odvedou vás" slyšeli tiše ležet a ani se
nehnuli. A když nám to chtěli oplácet bez ohlášení, byli
jejich sešdoví zporozováni, Wikingové postavili vnější stráž,
čtyři hluky zajaly a ostatní před nimi utkali. Podle
jejich poručilých vyprávění do rána seděli na stromě se strachem
před divočáky. Zajatci byli podroběni výslechu a "krutému"
psychologickému mučení; nakonec jim byly uřvány knof-
líky a třáčky u bot, dostali nejíst, každý nějaký suvenýr

a Neptunovo keritko na čelo a byli odskáni domů. Zato v ko-
pani jsme při návštěvě u nich obe kápsy prošli. Vyne-
hodili jsme si to ovšem při odvěti v Kletičce, přestáře
ten den jsme měli se sebou 13 km cesty pěšky ve ved-
ru +29°C ve stínu. Díky vytečenému brucečvsní mistr
Farmářem a výhonu branhaře Mrhovce (který s sobě
objevil skrytý talent), ale i vornému porbuzovsní muš-
stve celým kóborum jsme jim porůžky odvedli i s úroky
a tou poslední v poměru 8:0 jim úplně nechtěli kivot,
takže se jim ani do kóboru nechtělo.

Velká sláva byla při **Vodáckém křtu**. Neptun s družinou byli výborní. Zato novokřtění byli podavší, jako rovně koster. Tovalo nejen Neptunova družina, ale i všichni dříve křtění. Občerstvení s koktejly byly nejdůležitější ze všeho, to látko a přece se musily „odělat“ špatně a „nemohli“ je sníst a vypít a „tajně“ je hářeli a lili do jezera. Ale Neptun - a nejen Neptun - vše viděl! Efektu oděhod Neptunovy družiny do podvodní říše byl poněkud pokřehem utopením několika hrncek.

Soutěž masek přišla nečekaně, ale jako vidět z obrázků (hlavně barevných), hodina přípravy úplně stačila. Velkou událostí byla **stavba mostu** přes Želivku. Stavbyvedoucí Mrkvous (s odborným poradcem Agirem) navrhl způsob stavby a se pomocí především Wikingů byl most postaven. Přechod je sice jen pro lidi pevných nervů (a také nohou), ale už přes něj přešlo stovky lidí a přešel i tři velké vody.

Podobilo se nám bez úhony přečít novostěvný den, naopaki p. Lucha a p. Gre nám rohudovali ohus do západní stěny raně a p. Puma na ně udělal okence.

Tradičně jsme opět **bojovali o Orlik** a neméně tradičně se přitom přejedli třešní. Výprava na borůvky nedopadla dobře, rvedové buď měli špatný odhad a borůvek bylo málo, nebo nám je někdo se odpoledne stočil vyběrat. A tak místo borůvkových kvedlíků jsme měli „borůvkový“ koláč, pro nedostatek borůvek ~~naplněný~~ ryběrem - i tak byl výtečný. Houbařská výprava dopadla lépe a směřence byly pro všechny.

Táborové ohně byly celkem vydařené, trochu lepší mohli být spíš. Agis sehnal v Humpolci srnčí kůže, Jano ji rychle vyotělala a úvodní ceremonie s bubnem je přece jen mnohem lepší. Velmi hezké křesílo bez jediného křesíla si udělal Popižo a Mirek, i Agis se smohl na nové pěkné křeslo. Fous vytesal nový totem, který sice nikomu nie věří, ale je uměleckým dílem.

Skvěl od
ročetku
tábora se
občas někdo
amimil
o Fioloví
mumii.
Někdo
o ni nic
nevěděl
až před-
poslední

den tábora se přihlásila sama
a pozvala nás k sobě na návště-
vu. Dala nám robrat, ale zato
Teď odpočívá v klubovně na
Staré plavbě.

Pozdravy na tábor nám
posílali nejen nejen naši členové,
ale i bývalí členové a rodiče a táboráci z druhého našeho

Já jsem u vás
večera v noci na
návštěvě. Přijďte mně
srdě navštívit.

Jedite po svých slo-
peč, ale pozor!

1) Jelikož jsem tvor škad-
bavy, jsou některé
mé stopy od sebe znač-
ně vzdáleny

2) Jelikož jsem ška v
noci, tak jsem často

tábora
„u Bočeků“

396 01

Deti a oddílů
Albatros a Štily
Tábor Lábor Kotva
Křepina
p. Humpolec
okr. Pelhřimov
ČSSR

Výsledky táborového bodování:

1. Lasička	1433	11. Kapucínek	1195
2. Pinda	1404	12. Petra	1183
3. Martina	1388	13. Rychlonožka	1174
4. Minihruška	1355	14. Šroubek	1167
5. Piškle	1352	15. Praotec	1139
6. Zmrzlina	1305	16. Kobližek	1105
7. Mikeš	1287	17. Neutrál	1069
8. Víví	1282	18. Vláďa	1021
9. Alena	1244		
10. Lucka	1237		

S výsledky táborových soutěží a rovdů, ale i s plněním výchovného systému PO SSM a hodnostních zkoušek, činnosti oddělil se celý rok vés servánilo potáborové číslo Albatross. Obrurová kronika tábora je v albu, které zpracovali se svých fotografií Jano a Agis.

Na vroloučenan s táborem už tedy jen písničkou, kterou ne udělali (ne všechny) na tábore složili Wikíngové:

Óda na tábor 77

- 1, Právě jsme přijeli,
hbitě stany stavěli,
jeli jsme sem tábořit
a hned něco uvážit
- 2, Boj veli táborem
musíme však odpojit,
instruktory prohánit,
dětem hráre volání.
- 3, Formář dobrý kuchář je,
přítom sportu holduje.
Nápoj na tři písmena,
to je jeho odměna.
- 4, Tajné heslo, určitě schráuley,
Rachovi i Kormoráuley
neustále hledají,
Topítkovi spát nedají.
- 5, Slunce svítí s oblohy
a my jdeme do vody,
Nepřítom tam vyprávíme,
jeho nervy přetváříme.
- 6, Dostali jsme polohštění
z kterého nám dobře není,
přítom jsme se napili,
(více do jern hodili !)

- 7, Neptun, potom odloží,
něs údiv ho prováří.
Jášíme se napříště,
koho vezme do říše.
- 9, Pěkněmov je město vltav,
šli jsme tam navštívit Petru;
v nemocnici chuděle leží,
otrova jí tělem běží.
- 11, Učitelice místech stojí,
tábor s druhým břehem pojí
a když po něm přejdeme,
po těle se třese.
- 13, Vážíme jsme dětskou hořku
a teď nám v rohu stráž;
špotně se nám míchala,
ale zato chutnala.
- 15, Kolače dají velkou práci,
Formaři pekl s mnoha rádeci;
kolače se povedly,
včetně ke jídlu rozdali.
- 17, My se nikdy nemůžeme,
vždycky něco vymyslíme;
urky včera, kytky ručme,
pak se s chutí do večere dáme.
- 19, Kráčíme na chudigány,
měří nimi jsou tři dámy;
z lesa byly slyšet rány
a my byli uoudáni.
- 21, Jedem den jsme sávodili,
olympiáda jež korovali
a když jsme pak skončili,
na putě vyrazili.
- 23, Táborem teď máme běží,
poblíž se tu někde leží
tábor a v něm skryta je
Fialové mumie.
- 8, O Orliho je velký boj,
dětě je tu celý roj.
Vědřer jsme si zohledili,
potom třesní přerádo.
- 10, S hosiči jsme fotbal hráli,
potom jsme je připadali
a když nám to vrátili,
pěkně jsme jim nabíli.
- 12, Na návrhy dřevousouy
stavěli ho instruktory;
abychom se rozráli,
„kontrol“ ho narvali.
- 14, Při dešti je špatně žít,
dostali jsme pověk k mytí,
nechodíme na rozcůšku,
šhodí to našemu líčku.
- 16, Pagodu jsme stavěli,
mož se přitom „nadrželi“.
Táborák nám pěkně plá,
„hářdy“ si, rád“ rozpíval.
- 18, My jsme tábor našých bratří,
širé prerie nám patří;
musí měřit silou jsou,
v čele s Velkou Hubou jdou.
- 20, Pak na vodu vyrazíme,
s velrybami tam sáposíme.
Velryba je chutná ryba,
nechytat ji - to je chyba.
- 22, Na putě vroudo byla,
mídání se vydořilo,
Vítalávo vshutku shrělo,
uvřit se podořilo.
- 24, Skončilo nám stávnování,
proto nám do smičku veví,
s táborem se loučíme,
zase se sem vrátíme.

Po skončení tábora se většina členů oddělu rozjela na práci nebo na dovolenou. V Praze zůstal jen Agir, který měl dovolenou až v květnu. Volno využil k tomu, že vyvolal všechny fotky z tábora, spravil Kvakosě a pak s dlouhí chvílí dostal chuť uspořádat fotky z tábora do alba. Jednomu se ale špatně dělalo, nemělo s kým si popovídat a vyměnit názor na provedení, a tak začal telefonovat.

Všude jen vyprávěl tou, nikdo sluchátko nezvedal, až na těmže.

posledním čísle se ozvalo „Jane“.

„Máš něco na práci?“ „Ne.“ Nechtělo by se ti dělat album z tábora?“ „Moc ne, ... ale ano.“ A tak Jane s Agirem dali dohromady celé táborové album. Zatím se vrátily i Martine s Petrou a když viděly chudáčko album bez desek, seřídily jeho oblečení do slušivého kabátku. Proto jsme hned na první schůzce měli co prohlížet.

Meritům však došlo ještě k jedné události, která pro nás mohla mít dlouhodobé následky. Děště kolem 20. srpna rusce zdvihly hladiny řek. V úterý 23. srpna Agir, který měl službu na Trojském ostrově, zjistil, že hladina Vltavy rychle stoupá a hrůzí netrpící, že velké vodo odnese naše lodi. Naštěstí mu chodil telefon a tak

točil číslo se číslem. Doma byla jediné Jana. Okamžitě
ji poslal na průzkum do přístavu. V půl jedenácté
Jana volala, že pramice už nejsou pod vodou vidět a voda
je téměř pod kancema. Dostala pokyn přijít si okamžitě
pro klíče od lodí a rovnou začal tanec s telefonem. Podarilo
se dovolět k Samotovi, ale ten byl někde ve městě. Jeho
maminka^{slíbila} se ho hned po návratu pošle do přístavu.
Podarilo se i sehnat v práci Topitha a vedoucí ho s poro-
zuměním pro věc pustil. Naproti Trojitému ostrovu bydlel
Mimikruška si na břehu hrál s mladším bráčkem a se svou
Trojité lávka ještě v té době stála a tak pro něj Agir se-
běhl. Ale chyba, rodina Kruškové měla se půl hodiny
odjet na dovolenou. Rychlé rozhodnutí a všichni čtyři
mužští členové spěchají místo na dovolenou do přístavu.
Zatím přišla i Jana pro klíče a záchranné akce se
rozjela na plné obrátky. **Sedm statečných bojo-**
valo v přístavu s vodním řivlem, osmý Agir strádavě
blednul, rudnul a zeleňal při pomýšlení, co všechno
se jim může stát a sám se nesměl vzdát se služby.
Všchno nakonec dopadlo dobře, záchranci se sice bro-
dili po pás ve vodě a Topitha z toho přes týden mrazil,
ale lodí nám voda nednesla. Vzala jen několik la-
víček, podláček a pár prkýnek a trámků a všechny

báje. Díky těm sedmi máme na čem jezdit.

ještě jednou

srdečné DÍKY!!!

31.8.1977

Zahajovací schůzka

nás zastihlo v téměř plném počtu. Nepřijde už Neutrál, Alena, na závodní činnost se vrhli Mlso a Pavel a spolu s nimi Šamot, který ale přesto z oddílu neodchází.

Na ostrově byly všude stopy nedávné potopy a mokré stopy ukazovaly, že stačilo 10 nebo 12 centimetrů a plavaly nám věci v klubovně.

Bžli jsme venku, škoda v tak pěkném počasí sedět v místnosti. Schůzka byla trochu rozháraná, prohlíželi jsme si album a povídali si o táboře a o prázdninách a velké vodě, probírali pláň a zase znovu si povídali a kupovali si potáborové číslo Albatrossa a bylo nám pohromadě zase moc „fajn“. A také jsme se podívali na promíče a vylili z nich vodu, čehož nespomněl vyjít Agir k tomu, aby se prepodl uvolněnou podlážkou v molu a do pít tělo se vyhoupl. Snad si přitom chtěl vyprat moučkový?!

2.-4. 1977

Výlet náhradní, vylo- něně jednoválcové hou- bařský

Proti výlet neměl být
vlastně na raně, ale vodácký
na Tajvan. Díky velké vodě
(Tajvan stále ještě pod vo-
dou) a ráhau jirdy
po Vltavě se na Tajvan
jit nedalo a co jiného nám

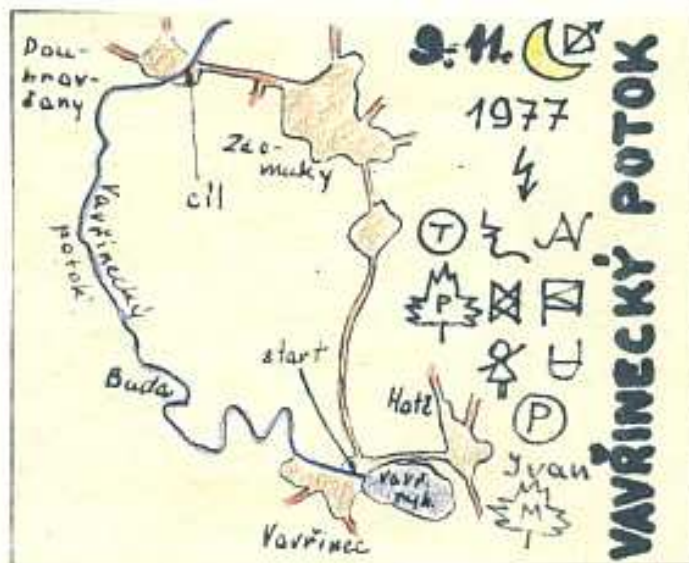
tedy zbývalo než jet tam, kam nás po tábore vždycky
srdec tóhne a kam měřeme kdykoliv - na raně. Tam
je nám vždy dobře.

Dopravovali jsme se různě, někdo byl sveren osobáhem, jiný
zare autobusem, ale v páté večer jsme u obývkou seděli rovně.
Rado starišich rozhodlo jít ráno na houby a to bylo (jako se teprve
mnohem později projevilo) zásadní chybe, které nám stířilo
řivot. Vyvarili jsme dost porcí a se sečátkou se nám moc
nedarilo. Pak však sečaly houby přibývat a přibývat, až musel

Pinda solici svůj pověstný dlouhý kobýt a změnit jej na nosítka pro houby. Když jsme skončili u Čamotovic chaty, museli už habět nést Pindu se Čamotem a ještě jsme nesli další tři tašky.

U Čamotů jsme si odpočinuli a také trochu sobluhuli na krajku. Na ráno jsme se sctve doplarkli. Po obědi bylo rozhodnuto udělat tu večeri smaženici a tak se vydala zásobovcei výprava shánět vejčeka. Těchto říci, jistou metodu poučili, snad to spřichil pohled na Pishlátho se Šroubkem, že jim domorodci většim vejčeka dali radaxmo (ale možná, že z nich šel strach a chtěli se jich co nejrychleji zbavit!). Jini obětavci zatím přebírali, čistili a krájeli dopolední kořut. Agir odmítl této práce se zúčastnit, že houby neji (ale spíš měl strach, aby se neotrávil) a vyřerável Bubu její osobní ručkou - čtyřlístek. Když to viděla ostatní děvčata, chtěla samozřejmě čtyřlístek pro štěstí také. Od té doby se proslýchá, že si Agir zartdil velkoujrobu čtyřlístku a vyřeráve je prij i na šleřebních cestách v rychlíku. Smaženice byl plný ohromný kastrol a nikdo ji nedokázal sníst. Ani v neděli se nenašel jedlík, který by neubývající smaženici dokázal zcela likvidovat a tak byl sbytek věnován lesní světi.

Voda v řece byla docela teplá a tak jsme nocem stbavili

u jezera. A když nás koupání omrzelo, na lodičkách kolem jezera bylo dost oříšků, aby každý pochutnal a ještě zbylo dost na kávu pro veškerky!

Dva dni utekly jako voda v Želivce a my s ranečkou hub se zase vrátili do naší stověžatě.

Vavřínecký potok 9.-11. IX. 77

Vavřínecký potok vlastně kavinila Petra. Ta přinesla zprávu o tom, že bude možný sjed pro veřejnost a co je

nejdůležitější - hned nabídla ubytování u nich na chalupě a odvoz jedné lodi s jedním členem posádky. Ivan nabídl odvoz 4 lodí a p. Soběslavský

Nakladu Trabant

dolů lodí a 4 lidi.

Agis sice nejdřív
rozhodl, že pojedem
jen Wilkingové a ti,
co mají historou

Vodáckou akademii, ale pro malý rájem u sbytku
Wilkingů (většina z nich byla na chmelové brigádě)
rozhodl nehlavnost účast i Lucee, Miroslavškov, Pá-
letů, Lasičce a Purně. Lasička, Pálek a Purne neměly
rájem a tak byl určen ještě Divi, který původně
měl jet na vlastním kočáru.

V pátek v půl páté odpoledne se sjelo kolona
vozidel na Staré plavbě. Agis už měl loď připraveny
a tak se nic nezdržovalo. Dokonce ani na pódle a lovičky
se nerozpomnělo, jen někteří neměli lehkáčky. To byla
jejich chyba. Trochu rozpohla vzniklo, kde vřít čer-
vený proporek na loď, kterou vedl p. Javíček. Agis nabí-
šel různé věci, jeho rozpočetem, sportánskou čepici
a podobně, Jano rose povlak se spacákem, ale nakonec
to vyřešil povlak na stanovou tyčku. Za jízdy sice
vypostel spíš jako větrný pytel, ale nám to rozhodně
nevadilo.

Do Tavišince jsme došli ještě se světlem. Odpojili jsme
vlek a p. Soběslavský dojel na nádraží pro sbytek vý-

pravy - Fouse se Sámotem. cestou natrhali a doverli
asi metrů kukuřice.

Děvčata se ubytovala uvnitř borům a kluci
na slámu na půdě. Sláma byla sušičně stará
a nádherně se s ní prázilo a tak se chvíli všichni
hýčkali jako kdysi kulomet štěků. Na druhé straně
borům ve stodole na seně se usídlila Jans, která
jediná z děvčat měla speciál. Cestou tam měla
dostí složitou a nebezpečnou bez baterky.

Večer jsme chvíli povídali v kuchyni, ale Agis
nás zkusel brzo spát, abychom byli odpočatí na vodu.

Brzo ráno nás vzbudil cizí kohout, který drze
přel kohoutek rovnou pod nás. Něhdo ještě dokórol
usnout, jiní už ne. Děvčata uvnitř borům posopi-
telně o kohoutovi asi nevěděla.

Ještě před snídaní jsme se šli mrknout, jak vůbec
potok vypadá. Zjistili jsme, že voda už je puštěná
a zdálo se nám to asi stejně jako na Strěle, jen o něco
užší. Po snídani přijel Ivan s Klothou a Vivim a vyra-
sili jsme ke startu. Celkem nikdo tam ještě nebyl
a tak po chvíli pobíhání jsme krátce před devětou vyrazili
na vodu. První jel Agis s Petrou, se ním Jans se Sám-
otem, Fous s Luckou, Pindě s Mimičankou, Ketha s Vivim

a Ivan na hojku pendloval podle potřeby. Pořád se stejní se chvíli změnili, když se Agir s Petrou evakovali. A tím ročala serie, které skončila velkým státním mánem se strotou lodí Kathy a Vivio. Vavřínechý potok byl mnohem ^{těžší} než Štréla a tak Fous s Luclon se koupali 4x, Agir s Petrou 3x, Kathy s Vivio 1x (ale důkladně!), Ivan 1x, jen Jano se Samstem a Pindě s Mirkuškou o koupání neměli žádný zájem.

Nejtěžší úsek

byl u místa rovného Bude. Velký spád a mnoho kamenů v horytě téměř nedovolily vyběst si cestu

a tak Vydry jen stěuly a odíraly si tělo o balvany, rotícímy množstvím vody nastříhané dovnitř přes borty. Je zajímavé, že v tomto nejtěžším úseku se udělala jen jedna loď (Kathy s Vivio), ale zato tak důkladně, že na pěti místech vyřazuje oprov. Rovněž Mardou bude potřebovat 3 záploty a Kajke jednu. Pod Budy se už nikdo neudělal, ale protože dlouho trvalo vyčlunění a oprava (pomocí samolepicích topet, které měl Ivan prořívové sebou), bylo všem líma a hrdý vši toho račnel mít plně ruky.

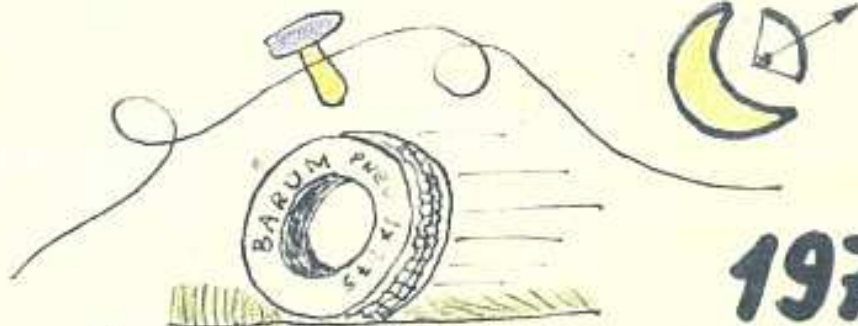
Přistáli jsme u mostu v Doubravčanech a dobré vůle Martine nás napojila teplým čajem. Než nás stačili p. Javůrky s Ivanem odvozit, naběhla na nás celá škála borev, i když jsme byli převlečení do suchého oblečení. Fialové mumií se (barvou) nejvíce podobala Lucka.

Paní Javůrkové nám zatím navarila horkou krupičnou kaši a pod olivou tepla od kamen i tepla z kaše se chvilu bylo hrděm krásně. Po večeři kratochvílím poledním klidem jsme vyrazili do lesa na houby do bramboračky. Nešli jsme nijak daleko a moe jsme toho také nenašli. Do polevky to ale stačilo. Abychom se nepletli v kuckyni, vyrazili jsme roději rovnou ven. Petre nás zavedla na švestky a většine z nás se jich takle najedle, se vytečnou domácí bramboračkou paní Javůrkové si už ani nemohla přidat. Po večeři byli kluci pohlední, nechtělo se jim už nic dělat, jen děvčata a Agir se stocem a štíhlou línou si šli roběhat po Vavřinci. Domorodeci naštěstí venku nebyli, jen psi se z toho mohli pomínout. A pak se projevilo úmovo a všichni šli do ložin.

V neděli ráno už kohout nerádl, asi dostal z těch vyhráček stroch. Budička byl neorganizovaný, ale k snídani jsme se přece jen nějak sešli. Po snídani jsme se šli podívat na závody na ten nejhorší úsek pod Budy. Bylo se opravdu

ODDI'LOVE' ZA'VODY 16.-18.

1977

RANČ NA ŽELIVCE

na co divat, viděli jsme různé techniky jízdy i udělání
a mělem jsme přišli poruč na oběd, který opět uslyš-
tele paní Javůrkové. Po obědi už přišlo na řadu vrání
lodi a bolení bábů. O půl třetí odešli na vlek do
Hletě Luha, Jana, Fous, Mliničkušho, Šamot a Agiv,
ostatní se svezli s Ivanem a Javůrkovými.

A protože jsme byli porováni, ~~na~~ rok,

Varšavský potok,

na shledanou!

Oddílové závody $\equiv$ až $\equiv$ ☾ 77

Ráno na Želivce

Jako většina předcházejících, i tyto tradiční podnikání
oddílové závody, tentokrát už osmé v pořadí, proběhly na
Želivce v prostoru letního tábora. Moudré vedení oddílu
spojilo příjemné s užitečným a porovalo rodiče na brigádu.
Toh se nás arpan část celkem
pohodlně a rychle dostala na místo,
jez Mliničkušho nečekaně přijel
autobusem už v pátek a v sobotu
ráno čkaně přijeli Lovička, Píhla, Petra
a Mlhouš.

Počasí nebylo zrovna ukázkové

a víc čam se něco určitého dělalo než sávozilo. V sobotu
jme hlavně vozili písek, ale také šli na houby (ale už
to nebylo jolo poslední!) a pak jme horeli kladivem.

Poradí v hodu kladivem: 1, Farnář 2, Mrkvous 3, p. Borecký
4, Pindš, 5, Agir 6, Šamot 7, Topičko 8, Mlinička 9, Piskle
10, Lasička 11, Petra 12, Jaus 13, Koblížek

V neděli se počít tráhu vylepilo a tak jme horem
betonovali a sávozili s pneumatikou a se skleničkou vody.
Nejlíp sávozou byl Běh s pneumatikou:

Pořadí :

1, Farmář	32,2"
2, Borecký	34,-"
3, Agir	34,1"
4, Topitho	36,9"
5, Minihruska	42,1"
6, Šánot	42,4"
7, Mrkvous	47,-"
8, Pinda	56,9"
9, Lasička	1' 05,3"
10, Piskle	1' 10,-"
11, Jana	1' 26,-"
12, Petra	1' 27,9"
13, Koblížek	2' 14,1"

Závod šibunků :

1, Minihruska	29,1"
2, Lasička	31,-"
3, Pinda	31,1"
4, Šánot	33,9"
5, Borecký	35,-"
6, Piskle	36,9"
7, Topitho	37,-"
8, Agir	37,2"
9, Běrnáček	38,4"
10, Petra	41,-"
11, Jana	45,-"
12, Farmář	45,1"
13, Koblížek	59,-"

Závodím
jsem tedy
moc neděl,
ale počít bylo
oprodu mi-
serné a jenom
5 Albatross a
7 Vikingů a
2 rodiče. Proto
se miho ne-
medil, sčovec
byla dobrá
a hus píče
se také učelo.

Pozor - jsem nehez peňá!
(sohě a hlavně okolí)

Když to nejde sekankou,
přijde to snad rukou

Velký výlet po tradiční podnikání
trase Praha → Bojanovice → Štěchovice
→ Ztracenko → Slapy → Praha

25. IX. 1977

Dobrušský pacifik se
přičítal do Bráníka a s da-
rech lidí se stácelo šest
našich výletníků. Padálo
se jim vybojovat si kousiček
míste na samém konci po-
sledního vagonu. Vlák sebi škubel, stěnsl, víc stál
neř jel, ale konečně zastavil na zastávce Bojanovice.

Vyhamuli jsme se v voru a dychtivě sečali sdolávat
kopec mezi rostávkou a Bojanovkami. Vněkni jsme se
těžilo, jak si na známém místě pochutnáme na svět-
kách a tak nohy spěchaly samy. Údoličko s potůčkem
pod Bojanovkami nás okouzlilo svou ranní krásou.
Na trávě se všude třpytily tisíce drohokami
a pavoučí sítě ~~na~~ ověšené kapičkami rosy v ranním
slunci sestínily krásu všech šperků. Báli jsme
se projít, abychom tu křehkou nádheru nepoškodili
a připadali jsme si tam jako v kouzelném světě
pohádek. Dámany a smaragdy však zcela prosaicky
promáčely boty a helhoty a tak po slavnostním
pojmenování na „Údolí smaragdů“ jsme pokračovali
v cestě. Čekalo nás ale velké sklamaní - na stromech
nebylo už ani jediné, třeba aspoň červivé, švestičky.
Nedalo se nic dělat, šli jsme tedy dál. Na tradičním
místě u Kocoby jsme posvětili. Letos ještě není podzim
tak pohrávavý a barevně krásné okolních strání ještě
mnoho odstínů chybělo, ale i tak bylo se na divot.
Obědvali jsme na svém starém místě se „tunelem“,
ale ani ty ostružiny ještě nebyly zcela zralé. Prostě
náu to letos nevyšlo ani se švestkami ani ostružinami.
Do odjezdu poručku jsme měli dost času a tak jsme

se šli podívat na přehradu hráz. Na parádu jsme seděli na horní palubě, měli krásný rozhled po řece a obložovali jsme své okolí libým zpěvem. Do Prahy jsme dojeli už ve šere. Byl to krásný výlet, počesk nám přelo a na těch 20 km pěšky nás ani moc nohy nebolely. Litovat mohou jenom ti, kteří s námi nebyli.

ÚDOLÍ OTROKŮ Vzpomínek . (77)

Již dlouho jsme nebyli na svém oblíbeném místě. Údolíčko bylo obsazeno, tak jsme se přestěhovali kousek vedle. Bylo nás málo, většina Vikingů a tak se nám ani nechtělo nic hrát. Jura od Ledňáčka varil guláš a ti, co umm nepomáhali, se nechali vyhecovat Agirem a stavěli „velkou čínskou sed“^u. Po obědi jsme se se dostě

přestěhovali spáthy
do údolí otoků
vzpomínek. Někteří
se uviděli s přel-
vodním obyvatelům
v jedné zachovalé
boudě slyšeli se

nastěhoval do
druhé zachovalé
boudy. V jedné
boudě se jenom
povídalo, v dru-
hé boudě se
rose většinou
spívalo. Po ostrém

guláči žurovy
výroby bylo řízení
a tak jsme ještě
dodatečně vařili
čaj. Neropsměli
jsme ani tento-
krát přiset hody
svůj kámen

na malých
trampy Mlýnska.
Zpátky jsme
šli spodem
kolem potoka.

SKUPINOVÉ

4.10.1977

VOLEBNÍ

RADAR

SHROMAŽDĚNÍ

se konalo v di-

vidélku „RADAR“. K této shromáždění se zúčastnili mnozí
členové našeho oddílu. V tomto volebním shromáždění
se volilo budoucí skupinové rady. Začátek byl v 17,30
a končilo v 19,00 hod.

Nejprve Pindě přečetl zprávu o činnosti skupiny za uply-
nulé období. Potom Agir nás seznámil s plánum na celý
rok a připomněl nám různé skupinové podmiňky, na
které Pindě zapomenul. Pak líbivě sdělil podmiňky hlasování.
Přečetl návrhy oddílů a skupinové rady a našim úkolem
bylo hlasovat pro nebo proti. Nově zvolené skupinové rady
se šlo poradit a zvolit předsedu a Agir nám zatím

pramítel diaporitivy z letního tábora.

Za čtvrt hodiny se skupinové rady většou a přečetla své rozhodnutí. Předsedou je opět Pindě, místopředsdou Páskle a Lesičko je kronikářkou.

Než jsme odešli dostali jsme přihlášky na olympiádu a pokusůvky pro rodiče.

Naše volební shromáždění jsme skončili pohádkou.

Dle Lopáčky přepsal Oajp

XI. ZÁLESÁCKÁ
OLYMPIÁDA
až
1977
ŠAMANOVA VALCHA
OLYMPIÁDA
Jan Neumann

Tot napadlo krátkou Lesičku,
bych napsal tuto básničku.

Nuž tedy do toho.

Vřelých v říjnu se shlédá -

-ZÁLESÁCKÁ OLYMPIÁDA.

Jsou rozděleny věkové kategorie,

milado předem neví, kdo vítězství dobije.

2 hodiny jsme v lokem odjeli,
do Kobilčkově Brodu

šestku dějeli.

Uam nosedli jsme na
autobus,

uvorili jsme cestu velký les.

Dorazili jsme až do Petronie,

kdo mohl si přísti víc?

Pokl jsme šli bystru nocní tusem
se jedním cílem - Samoukem.

Vklidem přestihla prouí uoc

a čas rávodněl nadešel.

Největší postrechl rozosteceního

byla disciplína ~~OHEN~~ TROSEČNÍKO.

Drápěti přísti OZLOVANÍ,

nebylo uoc těžký ani.

Želo všelo SIGNALIZACE,

že dala všem dosti práce.

Potom jsme HÁZELI sítěm

NA CIL,

hordy nejiněně jeduou

střed dylil.

Porozovací závod proběhl bez nehody
 Jen Pávek směl míř, neboť závodit
 až když sečerní soumraku
 slunce pohltit.

V těsném sledu následoval
terénní běh,
 někteří z nich měli i vodu
 v botách.

Vše to zakončila roztěr přírody,
 v ní musela třeba porost - listy,
 jablečky.

Večer měl být velebný táborák,
 ale když přišlo, sešlo z něj tak.

V jídelně jsme zpívali,
 na výtěře disciplinu se divali.

V klidu proběhla druhá noc.

Ráno pohledem na ranní jsme
 šli roz nasypit,
 přitom také v těch místech
 můj stravit!
 Také tam proběhlo indianské
 poselství,

většinou všem vyšly pěkné
nesmysly.

Šel jsem čas odjezdu.

Na hrdlech medailí kříže,
Lasička i Pinda jdou

klavami k semi blížě.
Cesta tam popsaná
na rozcátlu,

je stejné jako cesta domů
popřátlu.

Šim koučů běsů mš.

Všichni všichni děti
ocelku vystihly
události kolem
olympiády. Dalo
by se mluvit
o zklamáních

favoritů a několika -
mých vítězech, o ruz-
ných drobných pří-
hodách při jednotli-
vých závodech
i mimo ně,

o spoustě drobných
příběhů jednotlivců,
ale nenašel se nikdo,
kdo by je chtěl
zvečnit. A toho některé
budou dít říci

v istém podání, které
vedoucí nesmí slyšet, aby
se nečtil, jiné upodloun
v rozpočtění dřív než
opadá listí se stromů
kolem Želivky.

A nám nezbývá než přát si, aby příští žilosské
olympiáde byla rose také hojně obsazena, aby pro -

běhlo v tak krásné krajině
za tak pěkného počasí
a dokonce i to, abychom
se měli tak dobře
kuched žito byli paní.

Brůřová a Farudř.

A tak díky jim za
dobré žito, Guvernerovi
a Guvernerce za dobré
bydlo.

Zkrácené trasa: Vonoklasy - Karlštejn
odj. aut. nádr. Smíchov 840, př. Vonoklasy 928 - 6 Kčs
Ve Vonoklasech počkat na ostatní.

5. 11

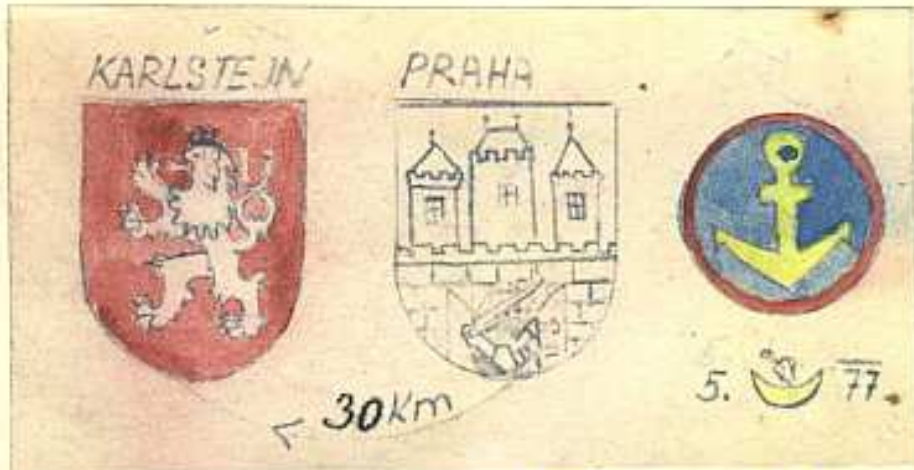
PRRAHAA
KARLSŤEJN

720

KONEČNÁ TR. 5
HLUBOČEPE

Sídlo na celý den. Zpátky vlakem v
14 27
15 56 Procházka
16 36
17 02

5.
XI.
1977

DP Praha Vonoklasy Karlštejn

Účastníci:

30 km : Albatros: Mašo, Losička, Pískle, Jarda, Bubu, Zmrdlous,
Kapucínek, Vládě, Iho, Linda, Rychloučilo

Leďáčci : Merian, Bulížeňko, Stanek, Mlyšok

Štiky : Knaflík, Upir, Paraplíček, Ostráňánek, M

Wikingové: Beruško, Agir, Popítko

hosté : Farnič

10 km : Albatros: Kobližek

Leďáčci : Ludov, Uhlíř, Martin

Žabky : Ivano, S luko

Šotci : Dáše, Helena

Wikingové: Zubajda, Věra, Jane, Petra, Mrkovous, Kulička,
Alpino, Jura

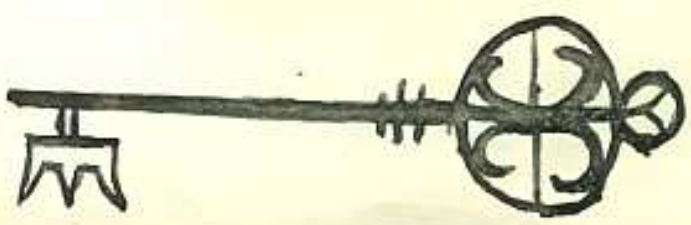
hosté : Farničko, Soběsloušek, Kolář

Proti jiným ročním mělo se krotit těso z do-
 děnice, ale pochoduici vyrazili pordeji a počkali
 na ty zdatnější na tradičním místě pro oběd
 se Douklasy. Delší tram vedl Agir, kratší Mlévovs.
 Nikdo nepodl únavou, puchýře měli jen nedosta-
 tečně připravenis hosté. Počasí bylo netradičně
 pěkné, ani jme tomu nechtěli věřit.

Stará
 plavba
 ☺ © 78

ZAMYKÁNÍ
 VLTAVY

Poradě jsme letos rany-
kali řeku a mnoho ne-
chybělo a neramkli jsme
ji vůbec. Budto už

Neptun spal
hlubokým sim-
ním spánkem
nebo jsme ho
špatně titulo-
vali, prostě
trvalo to dlouho
než přijel a přijel
nám klíč na
uramčení řeky.
Jeho Veličenstvo
mělo špatnou
nóladu a teprve
pokled na některé
pěkné masky
ho přivedl do
lepšího rozmaru.

Výsledky závodů při zamykání Vltavy

13. XI. 1977

ZÁVOD PRAMIC

1. ŠTIKY - komidelník	Mimino	3'10"
2. KORMORAŇI	-"- Losičko	3'20"
3. LYSKY	-"- Maša	3'25"
4. LEDŇAČCI II.	-"- Jura	4'05"
5. LEDŇAČCI I.	-"- Buližník	4'41"

LOV SLEDŮ

1. ♀ + ♀	25	2. ♀ + ♀	14
3. ♂ + Jarda	10	4. M + ♂	9
5. ♂ + A	7	6-7. Δ + T; Upr + M	5
8. ♀ + □	4		

1. LEDŇAČCI I.	17
2. LEDŇAČCI II.	11

1. 00	19	2. (P)	17
3. ♀	16	4. ♂	14
5. J	9	6-7. ♀; W	8
8. Martin	7	9. ♀	5
10. ♀	3		

Po mneš debatě
s přehledotělem
něm Neptun klíč
přece jen přijel,

flotila naposledy vy-
plula na vodu a při
návratu přišlo z posledních
lodi řekou ramblo a klíč
vrátilo Neptunovi.

Lodi jsme vytáhli na břeh a uložili je na sucho.
Neptun se v tom ruchu a práci tiše vytratil a s klíčem
zmysel ve své podmořské říši.

Nas kledanou na jarní vodě!

SOUTĚŽ ... 78

ZRUČNOSTI

Stará plavba

POZOR!!!

ZMĚNA PLÁNU

26.11. není Soutěž zručnosti
místo ní je **NAVŠTĚVA ZOO** *netradičním způsobem - ZOO vidění odzadu - beseda s ošetřovateli zvířat*
pořádá ZO SM nemocnice *Bulovka pro pionýry naší skupiny a děti zaměstnanců*

18.-20.11. zve Jana všechny Wikiny a Albatrosy
na výlet do DOKS. Ubytování v chatkách.
Porádá Jana při příležitosti Odjezd autobusem v pátek 18/11 v 17:45 nebo svých narozenin v sobotu 19/11 v 6:50 z Florencie. Cena jedné cesty 21 Kč
Zájemci klaste se do 15.11. **Janě.**

*Na program: výlety do okolí Máchova jezera, polní hry
(na př. dobývání Bazaru 11)*

Snad to rovnalo to přeložení termínu nebo rima, ale nicot na soutěži bylo se všech nejmenš. Proto se také poučhod rovnaly i disciplíny, z 24 jich 9 vypadlo. Aspoň si zasoutěžili i instruktoři a vedoucí.

900

5. Soutěž Zručnosti

3.12.77 přístav

Závody:

✓ 1. Stavění kostek	✓ 2. Řetěz ze sponek
✓ 3. Navlékání korálek	✓ 4. Přičtváření kuflíků
✓ 5. Výměna baterie a žárovčky	✓ 6. Přehírání korálek
✓ 7. Uzlování	✓ 8. Demontáž a montáž
✓ 9. Sestavení obrázku	10. Čínský oběd
~~11. Ořezání plošných spojů~~	✓ 12. Rovnání zápalek
~~13. Balení knížky~~	~~14. Zabalení baňičky~~
✓ 15. Navlékání jehel	✓ 16. Ořezání tužky
✓ 17. Přehírání tvarů	~~18. Skládání papírové lodičky~~
✓ 19. Seřazení abecedy	~~20. Hmatová kimerka~~
✓ 21. Rovnání proutek	✓ 22. Odhad váhy
✓ 23. Odhad sítky	~~24. Zašit trhlínu v látce~~

Vzít si s sebou:

Jídlo na celý den; 2 kuflíky (1 se 4mi dírkami, 1 s proutkem); jehly; nitě; kus nepotřebné látky velikosti asi 10x15 cm; papír na zabalení knížky; knížku; neořezanou tužku; kapesní nůž; šátek na zavázání očí; dobrou náladu; hbité prsty; vtipnost; paměť; ZRUČNOST!

↖
 ↑
 ↘
 Stavění kostek
 Postavit věž z kostek
 umí každý absolvent
 první třídy školky, ale
 zkuste to na čes a se
 zavázanýma očima. Proti

Navlékání korálků
 touto navlékání korálků je mnohem lehčí, i když je to

Výměna žárovky a baterie

Skládání obrázku

víteš pipločka. To výměna botník

a šerovčly nic není.

Zato skládat obrátek

je těžké, obrátit

kdys jeden neví, co

na něm vlastně je.

Je se podívejte

na Koblížka, jelo

se tráví utřopení. Ale povedlo se to všem a celkem

rychle. Bleskově

probíhala i navlé-

kání nití do jehel.

Některé disciplíny

prošly tak rychle

(ne př. urlovení),

se reportér Agis

Navlékání jehel

Přebírání geometrických tvarů

ani nestačil přetočil film a už byl konec. A tak ani nemáte možnost posoudit, jako se soustředíte činnosti při modelování

Rovnání proužků podle délky

spousta do řetězce nebo při ořezávání tužky. To Seřazení abecedy

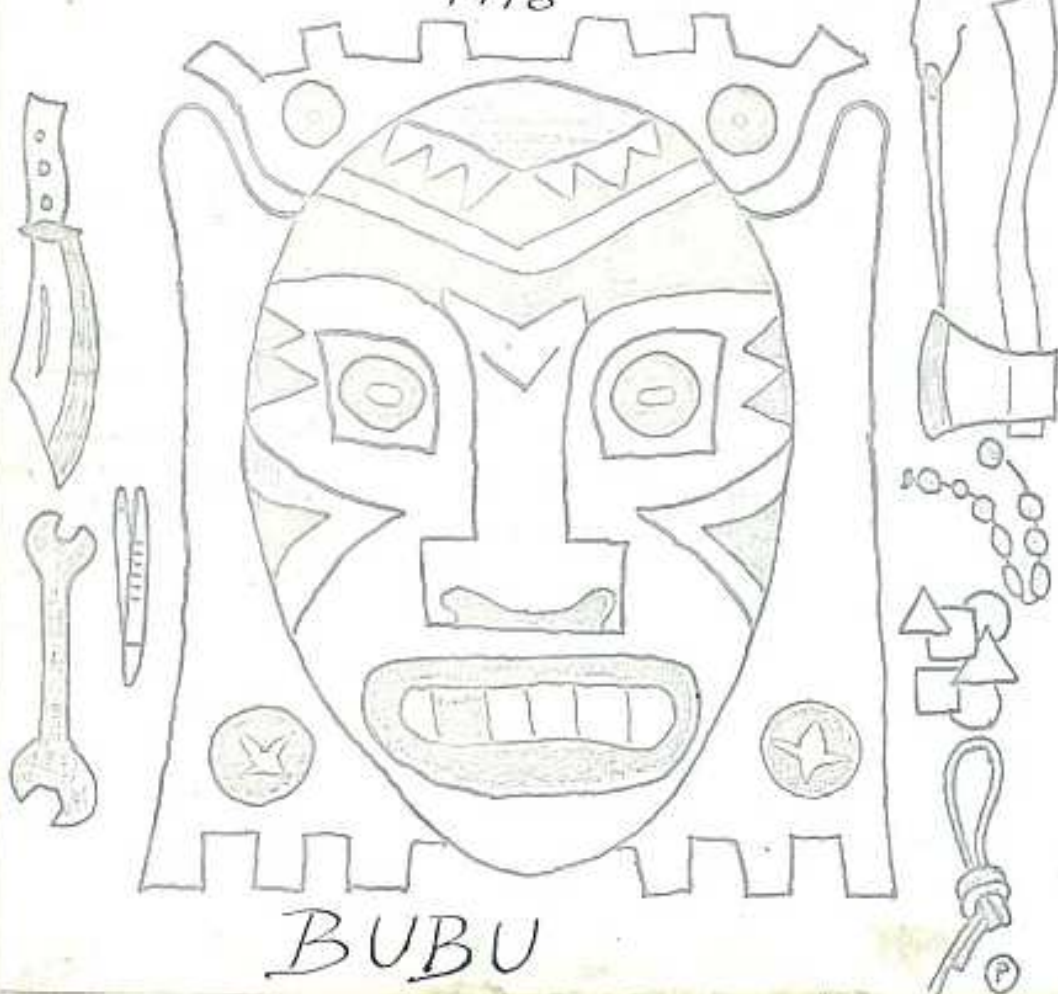
Za 1. místo

v »Soutěži

ZRUČNOSTI«

77

1978

ořídili sami
sebe a dobrou
sůboou a spoustu
hodů a vralů.

Rovněž
zápalek

Energetická krize a mrazy zasáhly i do naší činnosti. V klubovně se cukroví dělat nedalo a tak jsme využili ochoty paní Soběškové a nastěhovali se s ná-

robou cukroví na besídku k nim do kuchyně. Nakonec všechno dobře dopadlo, cukroví se dalo jíst, kuchyň nebyla zcela sviněna a dokonce přežilo.

Vidíte, že ani nemusíte zpívat, na ujdání mi chybí třetí ruka.

Já bych si taky lízle, jen kdybyste pořádně někdo nekoukal

Ochutnávat se musí, tak já se ohětuji. Co kdyby to bylo otrávené!

Tak
pořádně,
mi tě
kontrolu-
jeme

Ovo se
to říká
-vykra-
jovat, ale
to se
musí
člověk
soustře-
dit!

Že nikdo nevidíte
jako u nás!

Už to bude skoro
pečení, ale neměly
bychom si ještě
vyžádat konzultaci
u specialistů?

Kluci se
neměli
v knihovně
co přést,
tak byli
„odsumti“.

Šroubek moluje titulní list zpěvníku

Pískle pokouši kotě
zatím co Šroubek
moloval, ostatní se
lopotili se skládačkou
(Přij se tím uavili)

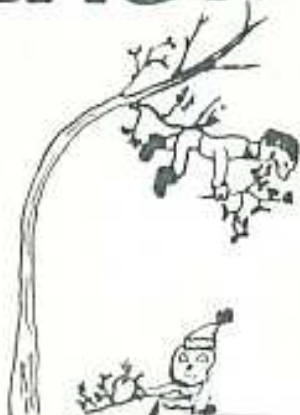
vše než naše knihárny.
A předseda zkontroloval,
pomohl uložit knihovni
a hlavně uhradit
po vstřiněch.

D T K
d e o
d e n t
e l i c r
u i e k o
i e y

17.6.77 JMEĽI

Klinec

Od tej doby, čo nemáme
jediť na jmeľi so Baraného
lom, jedinec na Klinec.

Je to trochu ďalej, ale nikomu
z nás to nevedí.

Sešli jsme se na nádraží
v Bránisku. Jako vždy, vlak byl
nabitý a polovinu cesty jsme
prostáli. Když se konečně trochu
uvolnilo, byli jsme na Klineci
a museli vystřihnout. Bylo chladno,
ale cesta do kopce nás zmanenitě

rozhýla.

Šli jsme

rovnou

ke cíhadlu. Tam jsme se nejdříve postavili a pak si Agir navlékl
na boty takové rubové šleky - stupáčky a vyšel na vysokou
borovici. Než ji stovil všech cirpsemilů, byla pod stromem
pěkná kromádka jelení. Přesunuli jsme se na úbočí, na naše
oblíbené místo pro vorek. Těsně na kraji lesa jsme objevili
na borovicích další halotě trávy jelení. Lehl pro ně Topitko
a Pindó. Tak jsme získali další kusy jelení s krásnými
bílými kulíčkami. Dali jsme se

do vorek oběda. Instruktoři
s Agirem nám zatím připravili
ushoře v lese km „Ahu-ahu“.
Byla nepínové a nejraději bychom
ji brali až do setmění. Stejně

jíme
k obědu
šli
až
potmě.

Byli jsme všichni natřeš unovoda uter-
kání a docela ochotě jsme si sedli.
Polovina jelení jsme slejše vroděli
ve sladu a v tramvoji. Hlovní přeč
byl pěkný výlet, jelení bylo podrušvé.

Yánoční besídka

Stará plavba

21. XII. 1978

Besídka jsme jako vždy zahájili pohřbením. Program provedený pořádkami byl dost krátký a ne zrovna nejlepší. Každý jsme dostal svůj předěl cukroví a byl to docela slušný kopeček. Na vařiči se stále vařil čaj, protože naftová kamna příliš moc nehrála a bylo dost chladno. Někteří (někteří) zmrzlíci seděli dokonce v kobátech. Velice se všem líbilo promítání barevných diapozitivů z tábora. Škoda jen, že jich nebylo víc. Různé zábovní hry a soutěže, připravené vedoucím oddělení, spestrily čas mezi popídáním cukroví a pitím čaje. Docela pěkně jsme si také rozpívali, škoda jen, že nikdo neumí hrát na kytaru. Klavír bohužel nikdo nechtěl přivést,

dobrou Mumiie
nepřimela ani tu
krysařskou píštěl-
ku, které jí pomu-
hlo k tolika bodům
na táboře. Tak jsme
byli bez hudby. Ani
nám nevolilo.

Když už se nám
nechtělo zpívat,
povídali jsme si
starých příhodách
z táborů i z voj-
letů a rohoře byla
pořád pěkná.

Je se podívejte na Rychlouorku a Poetu, maršili se
hypnotisoval rodu v hotelku, aby se vařila rychleji. Ale
nepovedlo se jim to a nám to bylo jedno. Malování ryby
se rovněž jako očima byla velká legrace a mělo komu
se povedlo aspoň trochu k světu. Škoda, že nebylo na
kreslení trochu větší plocha a že Agis neměl víc
fotografií

